

neren, som leverer Illustrationerne, er hjemlet ham ved Lovforslagets § 33, og der navnlig ikke synes tilstrækkelig Grund til at give ham den yderligere Ret, Endringen vilde medføre, nemlig at kunne tvinge Forfatteren til fornøjet Offentliggørelse af Værket.

Det første Afsnits 2det Kapitel angiver sig at handle om „Forfatterrettens Overgang til andre“. Udeles korrekt er denne Overstrift ikke, da Kapitlet ogsaa omtaler Tilfælde, hvor ingen udelukkende Ret er gaaet over, men kun en Ret til at foretage Handlinger, som uden den særlige Hjemmel vilde være udelukkede ved Forfatterretten, se saaledes § 10, 2det Stykke, 1ste Punkt. Udvalget har for at rette denne Ukorrekthed i Overstriften foreslaaet at tilføje ved denne: „m. m.“

Selve de i Kapitlet indeholdte Bestemmelser tiltræder Udvalget. Særlig anser det de Tilføjelser og nærmere Bestemmelser, som §§ 8 og 9 giver den nugældende Rets Regler om Overdragelse af Forfatterret, for hensigtsmæssige, ligesom man ogsaa anerkender Rigtigheden af at gøre Arvelovgivningens almindelige Regler anvendelige paa Arv af Forfatterret. Man erkender fremdeles, at de i § 12 indeholdte Regler om Kreditorers Afgang til ved Retsforfølgning at erhverve Ret til Offentliggørelse ere afattede med al fornøden Omsigt og den rette Afgrænsning mellem de forskellige Interesser, der her gøre sig gældende. De Betæneligheder, nogle af Udvalgets Medlemmer have næret ved at indrømme Kreditorerne saamegen Ret, som Paragraffen tilfigter, have disse ikke ment at burde fastholde ligeoverfor den Opfattelse, som paa dette Omraade vistnok maa siges at være bleven den almindelige, og hvis Fravigelse næppe kunde undgaa at drage betydelige Ulemper med sig.

De Endringer, Udvalget ved dette Kapitel har foreslaaet under Nr. 8, 9, 11 og 12, ere væsentlig sproglige og behøve næppe nærmere Forklaring. Noget anderledes forholdes det sig med den Endring, der er foreslaaet under Nr. 10 til Forslagets § 10,

2det Stykke. Bestemmelsen i Forslaget har til Djemed at udvikle nærmere den i Lov af 29de Decbr. 1857 § 18 indeholdte Regel om, at en Forfatter, der har overdraget en anden udelukkende Ret til Opførelse, skal have Ret til at overdrage andre Opførelsesret, naar Værket ikke i 5 Aar har været bragt til offentlig Opførelse af Erhververen. Udvalget har ikke noget væsentligt at indvende mod Realiteten af det foreslaaede, men finder dog, at Reglerne ere blevne noget mere indviklede end nødvendigt for at naa det Djemed, som tilfigtes, nemlig at finde den passende Grænse mellem Erhververens Ret paa den ene Side og Forfatterens Interesse i at se sit Værk opført. Efter Forslaget vil Forfatterens Ret til efter de 5 Aars Forløb paa anden Maade at foranstalte Værket opført eller udført, mistes, naar Erhververen underretter ham om, at han agter at opføre det og virkelig gør det inden 1 Aar, uden at der er sat anden Tidsgrænse for saadan Underretning end den, at den kun kan gives een Gang, og at den kan fremskyndes ved en Opfordring fra Forfatterens Side, der følges af virkelig Opførelse inden et Aar. Efter Udvalgets Endringsforslag vil det staa i Forfatterens Magt at hidføre mere ubetingede Virkninger af Erhververens Passivitet, medens paa den anden Side de 5 Aars Ventetid for Forfatteren forlænges med mindst et Aar. Udvalget er af den Mening, at der paa denne Maade vil drages en Grænse mellem de forskellige Interesser, som er ikke mindre ligelig end efter Forslaget, og at der vindes en større Klarhed over Grænsen mellem de gensidige Rettigheder.

De i Forslagets 3dje Kapitel indeholdte Regler indeholde ikke principielle Afvigelser fra den gældende Ret. Forfaabid de dog paa flere Punkter fuldstændiggøre dem eller give Tanken i dem et nøjagtigere Udtryk, har Udvalget i det hele heri kun kunnet finde virkelige Forbedringer, og de saa Endringer, som foreslaas, ere af væsentlig redaktionel Karakter. Det anses saaledes korrektere efter den i Forslaget fulgte Ter-